

РЕШЕНИЕ № 147

№ В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 22.12.2010 г.

Административен съд-Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и четвърти ноември, две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

**ЧЛЕНОВЕ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА**

при **секретаря А.М.** и в присъствието на **прокурор Цветков**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д. № 162** по описа за **2010** година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на **А.П.В.** чрез адвокат Н.К., САК, с адрес на адвокатска кантора: гр. София, пл. „Славейков“ 1А, ет. 2 против решение №542 от 04.10.2010 г. по описа на Районен съд- Перник постановено по н.а.х.д. №614/2010 г. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №619/06.04,2010 г., издадено от Началник сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР- Перник, с което на А.П.В. с ЕГН ***** *** са наложени следните административни наказания: "глоба" в размер на 150 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за 1 (един) месец на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, както и са отнети 7 контролни точки на основание Наредба № Гз- 1959/ 2007 г. на МВР.

В касационната жалба са наведени основания за постановено решение при съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание - отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 3 от НПК. Въз основа на това се иска отмяна на така постановеното решение като незаконосъобразно и решаване на делото по същество чрез отмяна изцяло на процесното НП.

Касационният жалбоподател се явява в съдебно заседание лично и с адвокат К.-пълномощник. Заявява, че поддържа касационната жалба.

Ответникът по жалбата-ОД на МВР-Перник, сектор "ПП", редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура-Перник, чрез прокурор Цветков дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, след като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), взе предвид наведените от

жалбоподателя касационни основания, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се и дължи нейното разглеждане по същество.

Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Изложените от жалбоподателя доводи за атакуване решението на районния съд не се подкрепят от доказателствата събрани и обсъдени поотделно и в съвкупност пред първата инстанция.

Районен съд- Перник е възприел фактическата обстановка по делото от данните внесени чрез събиране на всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства, като не е допуснал процесуално бездействие в нарушение на разпоредбите на чл. 13 и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Първоинстанционният съд е възприел фактическите обстоятелства въз основа на представените по делото писмени и гласни доказателства, а именно АУАН №619/07.03.2010 г. и издаденото въз основа на него НП; докладни записки относно съставения АУАН от Людмил Миков-актосъставител, Митко Петров-свидетел по акта за установяване на нарушението, както и техните обяснения дадени пред районния съд в хода на съдебното следствие; обяснения и на Фотко Великов-съпруг на А.В.; разпечатка от Радар ТЯ4 №101 от дата 07.03.2010 г. ; списък на преминалите последваща проверка за техническа пригодност средства за измерване и заповед № Б з- 993/04.06.2009 г. на министъра на вътрешните работи за определяне служителите на МВР, които да извършват контролна и административнонаказателна дейност по ЗДвП.

Така от фактическа страна е установено, че на 07.03.2010 г. в гр. Перник, на път II - 63, в района на км 2 на около 10 м преди кръстовището с ул. „Угърчин“, при ограничение на скоростта от 50 км/ч, валидно за населено място съгласно общото правило на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, жалбоподателката А.В. управлява МПС -лек автомобил със скорост от 85 км/ч, фиксирана с техническо средство „Трафик радар“ ТК.4 № 101. Данните от скоростомера - дата, час и скорост са показани на водача. Вследствие това на В. е съставен акт за установяване на административно нарушение, подписан от нея с възражение относно констатацията за превишена скорост. В законоустановения тридневен срок А.В. депозира възражение и пред административно наказващия орган. Проведено е разследване. На 06.04.2010 г. Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР- Перник издава наказателно постановление (НП) срещу А.П.В., с което и налага предвидените за съответното нарушение в ЗДвП административни наказания.

Вследствие на така установената фактическа обстановка пернишкият районен съд е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораз давателен акт, които да съставляват основания за неговата отмяна. Настоящата инстанция споделя изцяло тази позиция на Районен съд- Перник.

Твърдяното от жалбоподателя допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, в частност на разпоредбата на чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК, а именно липса на мотиви, настоящият съдебен състав не намира за основателно. Районен съд-Перник обосновава и в съответствие с правилото на чл. 305, ал. 3 НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН е посочил установените обстоятелства, въз основа на кои

доказателствени материали и поради какви съображения е приел някои от тях, а Други - не. Още повече, че чл. 348, ал.3, т. 2 визира пълната липса на мотиви като съществено процесуално нарушение. В този смисъл основание за атакуване първоинстанционното решение, обект на настоящата касационна проверка, дефинирано като „липса на мотиви“ няма място в настоящия спор.

На второ място жалбоподателката твърди, че решението е постановено в нарушение на закона, тъй като не е извършила нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, а и наличието на вина не е доказано пред Районен съд- Перник. Административен съд Перник не смята това за основателно.

Административните нарушения свързани с неспазване правилата за движение и поведението на водачите, свързано с избора на разрешена скорост на движение, се установяват чрез използване на технически средства, спрямо които законодателят е установил определени изисквания, сред които и удостоверена техническа пригодност. По силата на разпоредбата на чл. 165, ал. 2 от ЗДвП, при изпълнение на функциите си и за установяване на нарушенията по ЗДвП, определените от министъра на вътрешните работи служби имат право, да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата и точния час на нарушението. По смисъла на чл. 189, ал. 7 от ЗДвП изготвените с тези записващи средства и съдържащи датата и точния час на нарушението разпечатки, са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес. В конкретния случай нарушението е констатирано именно по този начин - с техническо средство, описано в АУАН и НП по вид и идентификационен номер. Видно от приетите по делото от районния съд като доказателства удостоверение и списък за техническа изправност на радарния скоростомер, който служителите на „ПП“ са използвали, той освен, че е одобрен тип средство за измерване е преминал и последваща проверка за техническа пригодност, която е със срок на валидност 12 месеца - до 17.03.2011 г.

По отношение на вината, осъщественото от жалбоподателя деяние е извършено виновно, независимо дали е умишлено или непредпазливо. Според чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено от закона за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Деянието следва да е извършено умишлено или непредпазливо, като непредпазливите деяния не се наказват само в случаите, предвидени в закон. В конкретния случай като водач на МПС, още повече дългогодишен, А.В. би следвало да познава разпоредбите и забраните на ЗДвП, както и да съобразява своето поведение с тях. Тук от значение е не само обяснението на нарушителя относно вината. Преди всичко от значение за неговите обективни действия, които еднозначно сочат за вина, имайки предвид доказателствата по делото и разликата между съдържанието на възражението на жалбоподателката в АУАН и последващите опити да се открие формална пречка за реализиране на ангажираната административна санкция.

В хода на съдебното следствие районният съд е събрал достатъчно доказателства относно нарушението и вината на нарушителя, които е обсъдил поотделно и в съвкупност, вследствие което мотивирано се е произнесъл. От друга страна няма ангажирани от жалбоподателката доказателства, че така посочените съгласно чл. 42, т. 3 от ЗАНН, респ. чл.57, т. 5 от ЗАНН, дата и час на извършване на нарушението не отговарят на действително фиксираните с техническото средство. Жалбоподателката не е доказала твърдението си, че отчетената от радара скорост не е на управлявания от нея автомобил. Показанията на свидетеля Фотко Великов - съпруг на жалбоподателката, районният съд е приел като необективни и пристрастни в контекста на останалия доказателствен материал, която позиция настоящият съдебен състав споделя.

Административен съд-Перник намира, че жалбоподателката е нарушила виновно забраната на чл. 21, ал. 1 от ЗДвГТ, с което е осъществила състав на административно нарушение, поради което правилно и законосъобразно е административно санкционирана на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. И това е безспорно установено и пред административния орган, и в хода на съдебното следствие пред районния съд.

На следващо място в жалбата се твърди, че районният съд не е установил наличие на съществено нарушение по отношение изискванията за реквизити на АУАН в чл. 42 от ЗАНН, конкретно - не посочено място и липса на описание на нарушението и на обстоятелствата, при които то е извършено. В тази връзка следва да се отбележи, че в преценката си дали да издаде НП административнонаказващият орган се основава на констатациите в акта за установяване на нарушението, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. Още повече, че нередовност в АУАН, съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, която не буди съмнения относно извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, не възпрепятства издаването на НП. Разликите в ръчната настройка на радара сочеща ограничение на скоростта и действителното ограничение за населено място от 50 км/ч не са параметри, от неточността на задаването на които да се следва основание за отмяна на правораздавателен акт. Още повече основната функция на скоростомера е да фиксира скоростта на движение на МПС, което от своя страна да бъде сравнено с изискванията на закона и при надвишаване, поведението на водачите да бъде съответно санкционирано. В случая мястото на нарушението е точно описано и това е населено място. Общото ограничение на скоростта е 50 км/ч при липса на специален знак, указващ друга стойност. Радарът е фиксирал движение със скорост от 85 км/ч. Разликата, и без да е необходимо да е изчислена от техническото средство (достатъчно е да е регистрирана скоростта на движение на автомобила) е 35 км/ч над разрешената в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Обяснението на служителите на „ПП“ за нарочно задаване на параметри на ограничение на скоростта, по- високи от предвидените в закона, с цел толеранс към водачите, чиито нарушения са с минимални надвишавания на разрешените от закона стойности, се приема от съда. Въпреки това, с цел предотвратяване на произвол, еднакво отношение към всички нарушаващи нормативно закрепените правила за движение по пътищата, както и пресичане на порочни практики, е препоръчително служителите на сектор „ПП“ да бъдат инструктирани при въвеждане ограниченията на скоростта в техническите средства за измерване, да ги съобразяват със стойностите установени в ЗДвП.

В производството пред Районен съд- Перник не са посочени и представени доказателства, различни от тези в административнонаказателното производство, които да оборят констатациите направени в АУАН по отношение на регистрираното нарушение и неговото авторство. В този смисъл неоснователно е и следващото оплакване в жалбата относно нередовност на НП и оттам незаконосъобразност на потвърдителното решение, във връзка с изискванията на чл. 57 от ЗАНН. Мястото на нарушението е посочено; техническото средство е годно, признато от закона и преминало последваща проверка за изправност; в НП е описан вида на МПС- лек, което е достатъчно за определяне на предмета на извършване на нарушението, като марката и модела на автомобила не са от съществено значение относно факта на извършване на деянието. Приемайки и следващото възражение за несъществено, съдът въпреки това, при сравняване на регистрационния номер на автомобила описан в НП: *рег. №РК 3488 АХ* и този вписан във възражението на жалбоподателката пред административния орган и в жалбата до Районния съд, а именно „... *управлявах собствения си автомобил Тойота Ярис с рег. №РК 3488 АХ...*“, не намери разлики.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред касационния съд и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, пороци, които да съставляват касационни основания за отмяна на потвърдителното решение на Районен съд- Перник, не се установиха. Съдебният акт е правилен и законосъобразен и като такъв, следва да бъде оставен в сила.

По изложените съображения Административен съд- Перник

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №542 от 04.10.2010 г. по описа на Районен съд- Перник, с което е потвърдено наказателно постановление № 619/ 06. 04. 2010 г. на Началник сектор" Пътна полиция"(ПП) при ОД на МВР- Перник, с което на А.П.В. с ЕГН ***** *** са наложени следните административни наказания: "глоба" в размер на 150 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за 1 (един) месец на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/